

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 54

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 ianuarie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		16/18/55. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 pentru aprobarea Procedurii de emitere, utilizare și decontare a legitimațiilor de călătorie gratuită pentru transportul cu metroul al beneficiarilor Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004	
Decizia nr. 477 din 9 noiembrie 2004 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	1-4		6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
1.941/2004. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind Procedura acordării deducerilor din venitul anual global potrivit art. 86 alin. (1) lit. d)—f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și Procedura de alocare a unei sume reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat potrivit art. 90 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	4-5	1. — Ordin pentru aprobarea Regulamentului nr. 1/2005 privind supravegherea electronică prin raportări	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 477

din 9 noiembrie 2004

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale, excepție ridicată de Grigore Remi Cristian în Dosarul nr. 5.276/CA/2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că

prevederile criticate au fost abrogate prin art. 298 alin. (1) pct. 27 din Codul fiscal, însă soluția legislativă inițială a fost preluată de dispozițiile art. 252 alin. (1) din același act normativ. Se arată că sistemul diferențiat de instituire a taxelor și impozitelor nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție, întrucât impunerea principiului progresivității în această materie este în conformitate cu textul constituțional al art. 56 alin. (2). Se mai apreciază că dispozițiile criticate nu contravin nici textului constituțional al art. 44, nepunându-se problema unui transfer de proprietate, ci doar a aplicării principiului justei așezări a sarcinilor fiscale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 5.276/CA/2003, **Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale**, excepție ridicată de Grigore Remi Cristian într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind anularea unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), precum și celor ale art. 41 alin. (1) și (2), devenit, după revizuirea și republicarea Constituției, art. 44 alin. (1) și (2).

Autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că „nu este posibil ca o lege să instituie un sistem diferențiat în ceea ce privește impozitul pe clădiri în funcție de numărul de proprietăți deținute de o persoană”, întrucât contravine principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii. Potrivit susținerilor autorului excepției, „cotele de impozit ar trebui să fie aceleași indiferent de numărul proprietăților” deținute. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prin dispozițiile legale criticate se produce o dublă discriminare: „pe de o parte între persoanele fizice care, în funcție de numărul clădirilor deținute, datorează cote diferențiate de impozit, iar pe de altă parte între persoanele fizice și stat, pentru clădirile proprietate privată a acestuia”, clădiri pentru care acesta este scutit de impozite.

De asemenea, se susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 [în realitate art. 14] privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la această convenție. Totodată se precizează că „în acest caz devin aplicabile dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție, conform cărora «dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este

parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale»“.

Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată. Instanța arată că, în considerarea principiilor constituționale privind „egalitatea cetățenilor în fața legii și ocrotirea în mod egal a proprietății private [...], actul normativ aflat în discuție instituie un sistem diferențiat de impozitare a clădirilor, în funcție de numărul de proprietăți deținute de o persoană”, ceea ce este „discriminatoriu și neconstituțional“. De asemenea, se apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 contravin și principiului așezării juste a sarcinilor fiscale, instituit de art. 53 alin. (2) din Constituție [devenit, după republicarea acesteia, art. 56 alin. (2)].

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Președintele Camerei Deputaților arată că, „deși Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile art. 5 alin. (2) contestat au fost preluate în art. 252 alin. (1)“. Se susține că, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, precum și a Curții Europene a Drepturilor Omului, „principiul egalității în fața legii, fără privilegii și fără discriminări [...], nu presupune uniformitate, fiind admisă aplicarea unui tratament juridic diferit în cazul unor situații juridice diferite, dacă acesta se justifică în mod rațional și obiectiv“, iar în cazul dedus judecății, temeiul tratamentului juridic diferit îl constituie deținerea în proprietate a două sau mai multe clădiri.

Potrivit punctului de vedere prezentat, se consideră că „majorarea impozitului pe clădiri este indisolubil legată de calitatea de proprietar a două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință care nu sunt închiriate unei alte persoane“, ceea ce nu este de natură a încălca prevederile constituționale ale art. 44 și nici pe cele ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Se precizează, în punctul de vedere prezentat, că Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 „a fost abrogată prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dar dispozițiile art. 5 alin. (2), ce se pretind a fi neconstituționale, au fost reluate aproape identic în Codul fiscal, în art. 252 alin. (1)“. Guvernul consideră că prevederile criticate nu contravin textului constituțional al art. 16 alin. (1), întrucât „principiul egalității în drepturi [...] nu înseamnă uniformitate; tratamentul juridic instituit este diferit, după cum situațiile în care se află contribuabilii sunt diferite, situații determinate de numărul clădirilor pe care le dețin ca proprietari“. Astfel, impozitul majorat în funcție de numărul clădirilor deținute în proprietate este proporțional,

fiind în concordanță și cu prevederile constituționale ale art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Se mai apreciază că rațiunea scutirii statului de la plata impozitului pe clădiri constă în „simplificarea unor operațiuni financiare și are în vedere faptul că veniturile bugetelor locale, la care se varsă această categorie de impozite, se constituie și din «sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat» și «subvenții primite de la bugetul de stat», în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

Guvernul consideră că textul criticat nu contravine nici art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât „stabilirea unor sarcini fiscale, chiar dacă acestea sunt diferențiate, în funcție de anumite criterii stabilite de lege, nu poate conduce la ideea că, astfel, proprietatea privată nu mai este garantată, cetățenii fiind obligați să contribuie prin impozite și taxe la cheltuielile publice [art. 56 alin. (1) din Constituție]”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorul acesteia, îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale (aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 522/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 14 august 2002), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 10 septembrie 2002.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 a fost abrogată prin art. 298 alin. (1) pct. 27 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, însă soluția legislativă cuprinsă în art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 a fost preluată, aproape identic, de dispozițiile art. 252 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. În concordanță cu jurisprudența sa, Curtea va examina constituționalitatea textului art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, acesta având următorul cuprins:

— Art. 252 alin. (1): *„Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:*

a) cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.“

Textele constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea acesteia sunt art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (1) și (2), devenit, după revizuirea și republicarea Constituției, art. 44 alin. (1) și (2). În realitate, din motivarea excepției rezultă că, în legătură cu art. 44 alin. (2) din Constituție, se susține încălcarea tezei întâi a acestuia. Aceste texte constituționale au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;*

— Art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, în esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea că prin instituirea unui impozit majorat în sarcina persoanelor fizice care dețin în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință se încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi prevăzut de art. 16 alin. (1), precum și dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi privind dreptul de proprietate privată.

Curtea constată că în cauză nu există nici un fel de discriminare față de contribuabilii proprietari ai mai multor clădiri, în raport cu cei care dețin o singură clădire. La baza textului criticat există o rațiune suficientă pentru instituirea unui regim juridic diferit, respectiv a impozitului progresiv, în raport cu numărul de clădiri deținute în proprietate, având în vedere că dispozițiile art. 56 alin. (2) din Constituție prevăd că „sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale”. Formula „așezarea justă a sarcinilor fiscale” presupune, pe de o parte, să se țină seama de situația materială a contribuabililor, iar pe de altă parte, de posibilitatea crescută a celor care dețin mai multe proprietăți de a contribui, prin impozite, la cheltuielile publice.

În ceea ce privește pretinsa inegalitate existentă în materie de impunere între stat și ceilalți contribuabili care dețin în proprietate mai multe clădiri, Curtea reține că dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul fiscal, potrivit cărora nu se datorează impozit pe clădiri pentru unele clădiri aparținând statului, se justifică, pe de o parte, prin natura și destinația acestor clădiri menite să servească interesul general, iar pe de altă parte, prin necesitatea simplificării unor operații financiare, având în vedere că instituțiile statului sunt finanțate de la buget, iar statul contribuie la veniturile și cheltuielile bugetelor locale prin sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și subvenții de la

bugetul de stat, așa cum prevede art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, în concordanță cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, a stabilit că egalitate nu înseamnă uniformitate, astfel că este posibilă instituirea unui tratament juridic diferit pentru situații deosebite, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv.

De asemenea, Curtea constată că nu este întemeiată nici susținerea conform căreia prin instituirea impozitului

progresiv pe clădiri în funcție de numărul acestora s-ar încălca dispozițiile art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Constituție. În cauză nu operează un transfer al dreptului de proprietate, ci se pune problema aplicării concrete, prin lege, a dispozițiilor art. 56 din Constituție. În consecință, sub acest aspect, Curtea reține că nu sunt încălcate nici dispozițiile cuprinse în documentele internaționale privind protecția dreptului de proprietate privată, invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Grigore Remi Cristian în Dosarul nr. 5.276/CA/2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind Procedura acordării deducerilor din venitul anual global potrivit art. 86 alin. (1) lit. d)—f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și Procedura de alocare a unei sume reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat potrivit art. 90 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

În temeiul art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 5 alin. (4), art. 86 alin. (1) lit. d)—f) și ale art. 90 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura acordării deducerilor din venitul anual global potrivit art. 86 alin. (1) lit. d)—f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Procedura de alocare a unei sume reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat potrivit art. 90 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Direcția generală de gestiune a impozitelor și contribuțiilor și Direcția generală de colectare a creanțelor bugetare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală de politici și legislație privind veniturile bugetului general consolidat și Direcția generală a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 28 decembrie 2004.
Nr. 1.941.

PROCEDURA**acordării deducerilor din venitul anual global potrivit art. 86 alin. (1) lit. d) — f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

1. Beneficiază de deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. d)—f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal următorii contribuabili:

a) persoanele fizice rezidente române, cu domiciliul în România;

b) persoanele fizice care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 40 alin. (2) din această lege, care realizează venituri supuse procedurii de globalizare, respectiv: venituri din activități independente, venituri din salarii și venituri din cedarea folosinței bunurilor.

2. Pentru a beneficia de deducerea reprezentând prima de asigurare pentru locuința de domiciliu, prevăzută la art. 86 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003, este necesară anexarea la declarația de venit global a următoarelor documente în copie:

- contractul de asigurare;
- documentul de atestare a plății primei de asigurare;
- actul de proprietate;
- actele de stare civilă, după caz.

Documentele de plată a primei de asigurare pot fi emise pe numele unuia sau al ambilor soți, în situația în care locuința este dobândită în timpul căsătoriei.

3. Deducerea reprezentând prima de asigurare pentru locuința de domiciliu se acordă persoanei fizice care o deține în proprietate, astfel:

a) pentru locuința deținută de o singură persoană, deducerea se acordă proprietarului;

b) dacă locuința este deținută în comun, deducerea se acordă fiecărui coproprietar contribuabil.

4. Pentru a beneficia de deducerile reprezentând contribuția la schemele facultative de pensii ocupaționale și prima de asigurare pentru asigurările private de sănătate, potrivit art. 86 alin. (1) lit. e) și f) din Legea nr. 571/2003, datorate și suportate de contribuabil, este necesară anexarea la declarația de venit global a copiilor de pe documentele justificative care atestă plata acestora.

5. Deducerile prevăzute la pct. 2 și 4 se acordă de organul fiscal, în urma depunerii de către contribuabilii în drept a declarației de venit global, cu precizarea în aceasta a sumelor reprezentând aceste cheltuieli, la care se vor anexa documentele justificative prevăzute mai sus.

6. Neprezentarea documentelor justificative până la termenul stabilit pentru depunerea declarației de venit global atrage pierderea dreptului de a beneficia de deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. d)—f) din Legea nr. 571/2003.

PROCEDURA**de alocare a unei sume reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat potrivit art. 90 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

1. În sensul prevederilor art. 90 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin *sponsorizarea entităților nonprofit* se înțelege opțiunea contribuabilului de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat.

2. Pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat pentru sponsorizarea entităților nonprofit care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilii pentru care angajatorul are obligația efectuării regularizării anuale a impozitului pe veniturile din salarii, respectiv contribuabilii care au obligația depunerii declarației anuale de venit global, potrivit titlului III „Impozit pe venit” din Legea nr. 571/2003.

3. Contribuabilii care doresc să dispună asupra destinației unei sume de până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat pentru sponsorizare, potrivit pct. 2, vor depune la organul fiscal competent declarația de venit global, completând în acest sens pozițiile corespunzătoare din această declarație.

4. Dacă suma înscrisă în declarația de venit global ce urmează a se vira către entitatea nonprofit potrivit art. 90 alin. (2) din Legea nr. 571/2003, cumulată, după caz, cu suma admisă drept cheltuială pentru bursa privată, potrivit Legii nr. 376/2004, depășește plafonul de 1% din impozitul pe venitul anual datorat, atunci suma totală luată în calcul

este limitată la nivelul acestui plafon diminuat cu cheltuiala efectuată cu bursa privată.

5. Organul fiscal competent va verifica datele înscrise de contribuabil în declarația de venit global și apoi, după procesarea acestora, va transmite unităților de trezorerie situația privind sumele ce urmează a fi virate către entitățile nonprofit potrivit opțiunilor contribuabililor.

Virarea acestor sume către entitățile nonprofit se face până la data de 31 decembrie a anului în care se face definitivarea impozitului pe venitul anual datorat sau a venitului anual realizat din salarii, după caz.

6. Cheltuielile cu comisioanele datorate pentru viramentele efectuate prin conturi deschise la Trezoreria Statului vor fi suportate de entitățile nonprofit beneficiare din sumele ce urmează a fi virate în contul acestora.

7. Contribuabilii care își exprimă această opțiune privind dispunerea asupra unei sume de până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat pentru sponsorizare pot solicita direcționarea virării acestei sume numai către o singură entitate nonprofit.

8. Neprezentarea opțiunii de direcționare a sumei reprezentând până la 1% din impozitul pe venit anual, prevăzută la art. 90 din Legea nr. 571/2003, până la termenul prevăzut pentru depunerea declarației de venit global atrage pierderea dreptului de a opta ulterior asupra destinației acesteia.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR,
CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI
Nr. 16 din 6 ianuarie 2005

SECRETARIATUL DE STAT
PENTRU PROBLEMELE REVOLUȚIONARILOR
DIN DECEMBRIE 1989
Nr. 18/55 din 7 ianuarie 2005

O R D I N

pentru aprobarea Procedurii de emitere, utilizare și decontare a legitimațiilor de călătorie gratuită pentru transportul cu metroul al beneficiarilor Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 37 alin. (6) din Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004, ale art. 4 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 760/2003 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului și secretarul de stat pentru problemele revoluționarilor din decembrie 1989 emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de emitere, utilizare și decontare a legitimațiilor de călătorie gratuită pentru transportul cu metroul al beneficiarilor Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției

române din decembrie 1989 nr. 341/2004, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

Secretarul de stat al Secretariatului de Stat
pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989,
Adrian Sanda

ANEXĂ

P R O C E D U R A

de emitere, utilizare și decontare a legitimațiilor de călătorie gratuită pentru transportul cu metroul al beneficiarilor Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004

Art. 1. — Beneficiarii Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, denumită în continuare *Legea nr. 341/2004*, au dreptul la legitimații de călătorie gratuită cu metroul.

Art. 2. — (1) Pentru călătoria gratuită cu metroul a beneficiarilor Legii nr. 341/2004 se utilizează începând cu data de 1 ianuarie 2005 legitimații de călătorie, denumite în continuare *cartele magnetice*, acordate în baza Legii nr. 341/2004, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1, care au valabilitate anuală.

(2) Cartela magnetică va fi valabilă numai însoțită de actul de identitate și de legitimația de revoluționar, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3 la Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004.

Art. 3. — (1) Tipărirea cartelelor magnetice se va face de către Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A., denumită în continuare *Metrorex*, pe baza comenzii numerice făcute de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, denumit în continuare *SSPR*.

(2) Costul tipării cartelelor magnetice intră în prețul călătoriei.

Art. 4. — (1) Comanda de cartele se va face de către *SSPR* până la data de 30 septembrie a anului în curs pentru anul următor, iar *Metrorex* va onora comanda, numeric, începând cu data de 1 decembrie.

(2) Eventualele suplimentări ale numărului de cartele magnetice, comandate conform alin. (1), se pot face pe baza unei noi comenzi numerice făcute de către *SSPR* și va fi onorată de *Metrorex* în termen de 10 zile.

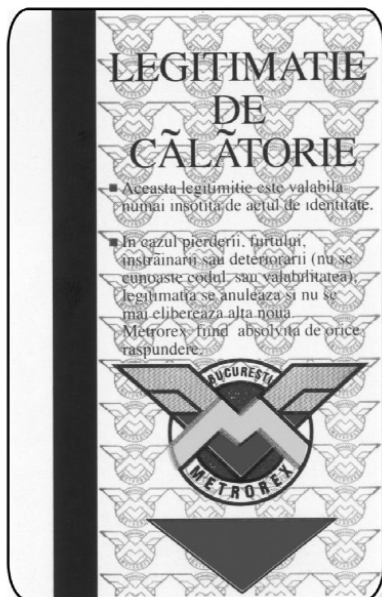
(3) Distribuția cartelelor magnetice gratuite se va face prin grija *SSPR* până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor.

Art. 5. — (1) Calculul contravalorii aferente gratuităților acordate pentru beneficiarii Legii nr. 341/2004 se va face de *Metrorex* lunar, pe baza situației centralizatoare cuprinzând numărul de călători transportați pentru tipul de călătorie simplă, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, și a centralizatorului de decont, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Cheltuielile efectuate pentru transportul beneficiarilor Legii nr. 341/2004 cu metroul se finanțează din bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, de la capitolul 60.01 „Asistență socială, alocații, pensii, ajutoare și indemnizații”, titlul „Cheltuieli materiale și servicii”, în limita prevederilor legii bugetului de stat.

(3) Decontarea călătoriilor gratuite ale beneficiarilor Legii nr. 341/2004 se va face lunar prin Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului — Direcția generală economică și buget, pe baza situațiilor centralizatoare întocmite conform anexelor nr. 2 și 3.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

SERIA	VAL:
LEGEA 341/2004	
LEGITIMATIE DE CALATORIE	
=====	

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2
la procedură

SOCIETATEA COMERCIALĂ DE TRANSPORT CU METROUL BUCUREȘTI „Metrorex” — S.A.

**SITUAȚIA CENTRALIZATOARE
a numărului de călători transportați (Legea nr. 341/2004)**

Stația	Număr de călători transportați
1.	
2.	
.....	
Total călători	

Director general,
.....

Director economic,
.....

Șeful Oficiului de calcul,
.....

ANEXA Nr. 3
la procedură

SOCIETATEA COMERCIALĂ DE TRANSPORT CU METROUL BUCUREȘTI „Metrorex” — S.A.

**CENTRALIZATOR DE DECONT
Legea nr. 341/2004**

Număr de călători transportați	Valoarea călătoriei simple —lei—	Valoarea totală —lei—
1	2	3 = 1x2

Director general,
.....

Director economic,
.....

Șeful Oficiului de calcul,
.....

Viza C.F.P.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului nr. 1/2005 privind supravegherea electronică prin raportări**

În conformitate cu prevederile art. 1, 2, ale art. 7 alin. (3) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, adoptat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, modificată și completată prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, în baza art. 1 alin. (3) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, în baza hotărârii adoptate în ședința Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din data de 15 decembrie 2004,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul nr. 1/2005 privind supravegherea electronică prin raportări.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 va intra în vigoare la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicat în Buletinul

Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe website-ul acesteia.

Art. 3. — Direcția tehnologia informației, directorul general executiv, Direcția generală supraveghere și Secretariatul general vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 10 ianuarie 2005.

Nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”